

2. Второто правно основание е изведено от твърдението, че Комисията превишила правомощията, предоставени ѝ с член 9 от Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3).
3. Третото правно основание е изведено от твърдението, че Комисията допуснала грешка при прилагане на правото, тъй като класирала консервирани пълнени лозови листа (сарми) по кода по КН, посочен в приложението към обжалвания регламент.

Иск, предявен на 15 юли 2011 г. — Pigiui/Комисия

(Дело T-382/11)

(2011/С 282/61)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Cristina Pigiui (Strejnic, Румъния) (представител: M. Alexe, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Ищецът иска от Общия съд:

- да задължи ответника да представи информация за наименованията на всички висши учебни заведения, участвали в дистанционното обучение посредством Интернет „Master 2008-2010“ по програма „Жан Моне“;
- да задължи ответника да спре програмата, ако в нея не участват висши учебни заведения, да установи изискване за сключване на писмен договор за обучение между студентите и организаторите, както и изискване за единна система за оценяване на всички участващи студенти; и
- да задължи Комисията да възстанови положението *ab initio* на ищеца, като по този начин покаже, че програмата 2008-2010 не отговаря на критериите на програма „Жан Моне“, най-малкото по отношение на ищеца.

Правни основания и основни доводи

Със своя иск ищецът иска, на основание член 265 ДФЕС, да се обяви за неправомерно бездействието на ответника доколкото не е оповестил резултатите от публичното разследване, поискано от жалбоподателя.

В подкрепа на иска си, ищецът излага четири правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от нарушение на член 6, параграф 3 и член 15 от Решение № 1720/2006/ЕО⁽¹⁾, доколкото ответникът не е провел разследване и не е оповестил информация в съответствие с исканията на ищеца, както и от нарушение на член 11 и член 38 от Хартата на основните права на Европейския съюз, доколкото ответникът е нарушил принципа на прозрачност и правната уредба в областта на защитата на потребителите
2. Второто правно основание е изведено от нарушение на член 4 и член 5 от Директива 97/7/ЕО⁽²⁾ и на член 2, букви а) и б) и член 5 от Директива 2005/29/ЕО⁽³⁾, доколкото ответникът не е извършил проверка и оценка на дистанционното обучение в магистърски програми по програмата „Жан Моне“ с оглед на целите на последната в съответствие с член 15 от Решение № 1720/2006/ЕО.
3. Третото правно основание е изведено от нарушение на член 5 от Директива 97/7/ЕО и на член 2, букви а) и б), и членове 6 и 7 от Директива 2005/29/ЕО, доколкото ответникът не е провел разследване във връзка с двойния стандарт на системата за оценяване на студентите.
4. Четвъртото правно основание е изведено от нарушение на член 14 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, както и на член 2 от Протокол № 1 към Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, доколкото спрямо ищеца не е приложено равно третиране в рамките на дистанционното обучение в магистърски програми по програмата „Жан Моне“.

- (1) Решение № 1720/2006/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 ноември 2006 година за създаване на Програма за действие за обучение през целия живот (ОВ L 327, 2006 г., стр. 45; Специално издание на български език, 2007 г., глава 16, том 3 стр. 25)
- (2) Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 1997 година относно защитата на потребителя по отношение на договорите от разстояние (ОВ L 144, 1997 г., стр. 19; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 4, стр. 160)
- (3) Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялните търговски практики“) (ОВ L 149, 2005 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260)

Жалба, подадена на 21 юли 2011 г. — Makhlouf/Съвет

(Дело T-383/11)

(2011/С 282/62)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Eyad Makhlouf (Дамаск, Сирия) (представители: P. Grollet и G. Karouni, avocats)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение за изпълнение 2011/302/ОВППС на Съвета от 23 май 2011 година за изпълнение на Решение 2011/273/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия, в частта, която се отнася до жалбоподателя, поради нарушаване на основните права,
- да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски на основание на членове 87 и 91 от Процедурния правилник на Общия съд.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от нарушаване на правото на защита и правото на справедлив процес. Жалбоподателят твърди, че правото му на защита е било нарушено, тъй като разглежданите санкции са му били наложени без той да е бил предварително изслушан, без да е имал възможност да се защити, нито да се запознае с доказателствата, въз основа на които са били взети тези мерки.
2. Второто правно основание е изведено от нарушаване на задължението за мотивиране, предвидено в член 296, втора алинея от ДФЕС. Жалбоподателят упреква Съвета за това, че е приел по отношение на него ограничителни мерки без да го е уведомял за мотивите за това, за да му даде възможност да изложи доводите си в своя защита. Жалбоподателят упреква ответника за това, че се е задоволил с обща и стереотипна формулировка без да посочи точно фактическите и правни обстоятелства, от които зависи правното обосноваване на неговото решение, и съображенията, които са го мотивирали да го приеме.
3. Третото правно основание е изведено от обосноваването на мотивите. Жалбоподателят упреква Съвета за това, че се основал на очевидно грешни мотиви и е действал смесвайки неправилно различни случаи, поради което те не могли да се считат за подходящи от правна страна.
4. Четвъртото правно основание е изведено от нарушението на свързаната с правото на ефективна съдебна защита гаранция. Жалбоподателят твърди, че не само не е имал възможност да изложи по полезен за него начин своята гледна точка пред Съвета, но също и, че при липсата в обжалваното решение на каквото и да е указание за специфични и конкретни мотиви, които да го обосновават, той не може и да се възползва ефективно от жалбата си до Общия съд.
5. Петото правно основание е изведено от нарушаване на общия принцип на пропорционалност.
6. Шестото правно основание е изведено от нарушаване на правото на собственост, тъй като ограничителните мерки и по-конкретно мярката, изразяваща се в замразяване на активи, представляват несъразмерно засягане на основното право на жалбоподателя да разполага свободно с имуществото си.

7. Седмото правно основание е изведено от нарушаване на правото на личен живот, тъй като мерките за замразяване на активи и ограничаване на свободата на придвижване представляват също несъразмерно ограничаване на основното право на жалбоподателя.

**Жалба, подадена на 22 юли 2011 г. — Safa Nicu Sepahan/
Съвет**

(Дело T-384/11)

(2011/C 282/63)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Safa Nicu Sepahan (Isfahan, Иран) (представител: A. Bahrami, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

- да се обяви за невалидна точка 19 от приложение VIII към Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета от 25 октомври 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕО) № 423/2007 (ОВ L 281, стр. 1), изменен с Регламент за изпълнение (ЕС) № 503/2011 на Съвета от 23 май 2011 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 961/2010 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 136, стр. 26),
- да се постанови, че ответникът е нарушил член 265 ДФЕС, тъй като не е разгледал молбата на жалбоподателя от 7 юни 2011 г. да бъде преразгледано решението относно точка 19,
- да се разпореди името на жалбоподателя да бъде заличено от списъка със санкции, приет от ЕС,
- на жалбоподателя да се присъди обезщетение, чийто размер да бъде определен в хода на настоящото производство, но не по-малко от 2 000 000,00 EUR и
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от твърдението, че Съветът е допуснал явна грешка в преценката, тъй като включването на името на жалбоподателя в списъка с лица и образувания, които подлежат на ограничителни мерки, е неправилно, подвеждащо, неточно, непълно и следователно, напълно незаконосъобразно.